

dersøgelers officielle tal og dem, Danmark også melder til EU. Det er en kendsgerning, at vi kun ligger 3½ pct. under 1990-niveauet. Det har vi brugt 19 år til – nej, 18 år til, for det er 2008-tallene. Det er jo ikke et tempo, vi kan fortsætte i. Vi er nødt til at sætte tempoet op.

Nu ved jeg på forhånd, at svaret vil være, at Danmark jo har været med til at træffe beslutning i EU om, at vi skal reducere vores udslip af drivhusgasser med 20 pct. inden 2020 og 30 pct. som en mulighed i en international aftale, hvis ellers nogle af de andre parter vil være med på noget, der kan sammenlignes. Det lyder jo da så af en start, vil de fleste sige. Det kedelige ved det her er, at hvis vi kommer ned i papirerne og ser, hvad det dækker over, har EU reelt kun forpligtet sig til at reducere med under 10 pct., fordi man stadig væk baserer en meget stor del af sin politik på, at man kan købe sig fri for sin egen forpligtelse ved at købe kvoter i andre lande. Det er altså ikke nogen gangbar fremgangsmåde at tage så stor en del af ens egne forpligtelser ved at købe dem i andre lande, fordi vi simpelt hen ikke har det system, der skal sikre, at det giver samlede reduktioner på globalt plan.

Kl. 10:50

Kvotedirektivet eller kvotesystemet bliver ofte fremhævet, og det er da bestemt en metode, som vi også synes man skal bruge. Men det er også tydeligt, at hvis moralen vedrørende kvoter er så lav, som den har været i EU, ja, så når vi ikke tilstrækkelig langt på det her område. Vi spiller os også nogle muligheder af hænde for at være dem, der virkelig får skubbet de grønne teknologier fremad – ikke bare lidt, ikke bare sådan en lille smule, men virkelig får givet dem et løft, så man skaber den tro på, at det her rent faktisk kan lade sig gøre, og at det ikke er noget, man bare siger ved festlige lejligheder, men at det rent faktisk kan lade sig gøre i den virkelige verden.

Derfor synes jeg også, det ville være rart at få svar på, om regeringen vil gå ind i et arbejde med at få lukket de huller, der er i kvotesystemet, så vi ikke bilder folk noget ind, som i virkeligheden ikke passer, når det kommer til stykket. Derfor vil jeg godt gentage her: Vi ligger altså kun 3½ pct. under det udslip, vi havde i 1990. Og jeg må sige, at det altså ikke er noget, som jeg synes man skal gå ud og prale af. Jeg er helt klar over, at EU på mange områder er gået længere end resten af verden, og det er jo også fint, og det er nødvendigt, at der er nogle, der påtager sig lederskab. Men lederskab skal altså også leve

op til det, vi rent faktisk ved fra videnskaben, nemlig at vi skal knække kurven af stigende mængder af udslip af drivhusgasser, og den skal vi knække inden for det næste årti, hvis vi skal have en rimelig chance for at undgå faretruende opvarmning.

EU har også gjort nogle andre ting, og jeg vil godt fremhæve noget positivt her, nemlig den grønne vækstpakke, EU lavede, som man må sige udmærker sig på mange måder, i forhold til hvad de enkelte lande har lavet. Den gav bl.a. penge til det, der hedder Kriegers Flak, som kan blive det første store tværnationale havmølleprojekt – Kriegers Flak ligger ca. 25 km øst for Møn – og jeg vil takke EU for på den måde at have skubbet til, at klimaministeren nu siger, at hun har fremrykket vurderingen af den danske del af Kriegers Flak. Tyskland og Sverige – de to andre lande, der er involveret – har truffet beslutning om at bygge her, og vi går selvfølgelig efter, at Danmark træffer en beslutning om også at bygge på Kriegers Flak og træffer den beslutning i år. Målet er ikke en enkelt havmøllepark, men at det skal være startskuddet til, at vi rent faktisk får store havmølleparker i hele Østersøen og i Nordsøen, som tilsammen har så meget potentiale, at de kan dække hele Nordeuropas elforsyningsbehov.

Så sagde statsministeren i sin indledning heroppe, at han vil gå efter mest for pengene, og at han vil gå efter, at det skal være markedsbaserede virkemidler. Altså, det med markedsbaserede virkemidler er jo sådan et herligt rundt begreb, og man kan alle sammen sige, at der altid vil være markedsbaserede virkemidler. Men det, der i virkeligheden er afgørende her, er, om man er villig til at skubbe det her fremad og sige, at der skal træffes beslutninger om mål, der ligger længere ude i fremtiden end de 2012-mål, vi allerede har, og at målene skal være højere end det, regeringen hidtil har været villig til, og at vi skal sikre et sammenhængende erhvervsudviklingssystem for grønne teknologier, sådan at virksomhederne kan være sikre på, at vi understøtter hele fødekæden fra forskning over udvikling og demonstration til markedsmodning.

Lad mig give et lille eksempel på, hvorfor det ikke er sådan i dag, og hvorfor vi er langt fra det her. Bølgekræft: Jeg tror, de fleste mennesker har en umiddelbar fornemmelse af, at det kan blive en stor teknologi i Danmark, hvor der er masser af hav og masser af bølger. Alligevel er bølgekræft en af de teknologier, der rent ud sagt har været udsultet gennem mange år. Det er ikke